

catharinahof

In de rubriek Gastschrijvers kunnen mensen van buiten Catharinahof, en bewoners aan het woord komen.

Kopij voor de nummers in 2022 moet ingebracht worden vóór begin maart, juni, september en december.

Teksten kunnen aangeleverd worden via de receptie

Juli 2022
zomernummer
Jaargang 47
Nummer 2

Van de Redactietafel

Het voelt goed, dat we met zijn alle proberen de Corona-perikelen achter ons te laten. Er is gelukkig steeds weer wat meer mogelijk. Maar u zult ongetwijfeld net als wij zien dat we toch voorzichtig moeten zijn en blijven. Corona is nu eenmaal niet weg.

We genieten dus volop zolang als het kan. Het is heerlijk, dat we dit jaar de Nijmeegse Vierdaagse weer aan ons kunnen laten voorbijtrekken en dat zoals het zich laat aanzien het Catharina-rondje weer mag worden gehouden.

Zo zult u meer positieve en leuke verhalen aantreffen.

Vermeldenswaard is het artikel, waarin we pastoor Schaepman nader bij u introduceren. Dat zou in het Herfstnummer van vorig jaar al gebeuren, maar om allerlei redenen was dat niet gelukt.

Verder is er aandacht voor het geheel opnieuw ingericht Stiltecentrum.

Een leuk verslag van de dames Mariet Willems en Herma van Nuland, die in de grote zaal een receptie gaven aan genodigden. De reden? Zij zijn beiden veertig jaar in dienst van BrabantZorg.

Verder kunt u korte verslagen lezen van activiteiten die hebben plaats gevonden zoals; Oma en Opa dag, winnaars van het Gouden Ei en de dag van de Zorg.

En natuurlijk heeft onze vaste medewerker Frans Wouters weer een interessante bijdrage aangeleverd.

Tot slot stellen wij de nieuwe Teammanager Kleinschalig wonen voor de heer Bay Matthijssen.

We hebben ons best weer gedaan om u een interessant Havenbrugske ter hand te stellen. Geniet er van.

Geniet ook van elke mooie zomerdag die ons nog te wachten staan.

(Frans Pennings)

**"Leven is als fietsen.
Om je evenwicht te bewaren
moet je in beweging blijven."**

Albert Einstein (1897-1955)

Bay Matthijssen nieuwe Teammanager Kleinschalig Wonen

Sinds 15 juni 2022 is er een nieuwe teammanager benoemd op Kleinschalig Wonen van Catharinahof.

Voor ons reden deze nieuwe medewerker even aan u voor te stellen.

Het is de heer Bay Matthijssen, 32 jaar oud en geboren in Maren Kessel en tegenwoordig woonachtig in Oss. Zijn vriendin woont nog in Rotterdam, maar is op zoek naar een baan in de buurt van Oss.

Kijkend naar de opleiding van Bay, dan zien we dat hij eerst de Hotelschool in Tilburg heeft afgerond en vervolgens de studie Toegepaste Psychologie in Eindhoven heeft gedaan. Bay is afgestudeerd op het thema dementie. In 2019 kwam ik bij BrabantZorg in Huize Katwijk in Oss in de functie van Welzijnscoach. Tijdens zijn opleiding in Eindhoven had hij daar stage gelopen. Daar is hij op een dag weer vertrokken.

'Hoe ben je opnieuw bij BrabantZorg terechtgekomen?'

'Ik kwam een oud leidinggevende van me met carnaval tegen in de kroeg. Zij vroeg me wat ik tegenwoordig deed. 'Ik werk bij hotel van de Valk in Uden.'

'Waarom ben je die kant opgegaan. Je zou toch de zorg in gaan.'

'Zij vertelde dat er in Huize Katwijk een vacature was. Ik solliciteerde en toen bleek, dat het om managementfunctie ging. Ik kon wel weer terug als Welzijnscoach. En de mogelijkheid was er om me verder te bekwamen in het zorgwerk. Toen begonnen en 3 weken later brak Corona uit. Toen moest er op alle gebied geïmproviseerd worden. Dat gaf mij de gelegenheid te analyseren wat er goed en minder goed ging. Zo ben ik de Coronatijd doorgekomen en veel ervaring was mij ten deel gevallen.'

'En op een gegeven moment kwam de vacature Teammanager voorbij.'

'Inderdaad. Dat was in Uden. Ik had de selectie overleefd in die zin, dat we nog met twee gegadigden over waren. Gaande deze procedure kwam de functie in Catharinahof voorbij. Ik solliciteerde opnieuw en dus

zojuist begonnen als teammanager Kleinschalig Wonen.'

'Je bent natuurlijk nog maar net van start gegaan, maar heb je al een idee waar je de eerst accenten wil zetten?'

'Dat heb ik. De mensen hebben in de achterliggende tijd veel moeten doormaken. Het lijkt me nu het moment op eerst te zorgen voor wat rust en bezinning om van daaruit te bezien, wat als eerste moet worden aangepakt.'

'We hebben begrepen, dat jij je via een vervolgopleiding verder gaat specialiseren?'

'Ja per september begin ik bij de HAN de opleiding Zorg- en Welzijnsmanagement. Ik ben daarnaast iemand, die als hij iets aanpakt daar dan ook in wil slagen.'

'Tot slot het laatste woord aan jou.'

'Nou ik heb er enorm veel zin in. Ik werk nu op een van de mooiste locaties die ik ken binnen BrabantZorg. Warm, hartelijk en veel jonge mensen. De combinaties die je hier vind, b.v. een peuterspeelzaal spreken mij zeer aan.'

Wij wensen Bay vanaf deze plek veel succes en wellicht nodig wij hem volgend jaar rond deze tijd nog eens uit om te horen hoe het hem is vergaan.

(Frans Pennings)

Winnaars Gouden Ei 2022

catharinahof

De winnaars van het Gouden Ei 2022
Mevr. Derks en Dhr. en Mevr. de Klein

Gouden Ei winnaar?

Tijdens Pasen waren er 2 gouden eieren verstopt in het restaurant. De winnaars hadden de eer om samen met de koks van Catharinahof een maaltijd samen te stellen.

Dit jaar feliciteren wij de heer & mevrouw de Klein en mevrouw Derks!

Zij kozen het volgende menu uit:

- Gerookte kipsalade

- Heldere ossenstaartsoep
Gebonden champignonsoep

- Kalkoenfilet
Zalm

- Hollandaise saus
Gevogeltejus

- Doperwtjes
Asperges

- Aardappelpuree
Gekookte krieltjes

- Dessert van de dag

Het was een fijne Opa en Oma dag

Dit jaar voor het eerst gevierd met de kinderen van de Kleine Buddha, kinderdagverblijft gevestigd in Catharinahof.

Op woensdagochtend hebben de kinderen samen met de ouderen gegymd in de theaterzaal. De kinderen en de ouderen hebben samen

bewogen op muziek. Onder leiding van Emy van Burk en Lisa werd er met de parachute de ballen in de lucht gehouden, bellen geblazen, door hoepeltje gekropen en nog veel andere dingen waar je je lijf voor moet gebruiken. De bewoners samen met de kinderen zijn een heel stuk

fitter aan de dag begonnen en samen hebben ze een plezierige ochtend gehad met als afsluiting koffie en limonade en koek. Volgend jaar weer.

Met dank aan alle mensen die dit mede mogelijk hebben gemaakt.

Kiest U voor kwaliteit en sortering?

Alles uit eigen bakkerij en ovenvers ...

Uw warme bakker!

BAKKERIJ BONGAARDS

Marssingel 2a - GRAVE - tel. 472334
Tolsestraat 3 - VELP - tel. 472034

SALONFRANS

Hamstraat 7
5361 HA Grave
tel: 0486-420029

Omgaan met verdriet

Ieder mensenleven is eindig dat weten we allemaal. In een huis als Catharinahof is de kans dat een eind aan het leven komt groot, gezien de gemiddeld leeftijd van de bewoners.

En als het dan zo ver is, wordt het belangrijk om respectvol met een overlijden om te gaan.

Binnen Catharinahof heeft dat de volle aandacht. We maakten een afspraak met Mari Michels, die zich al lange tijd inzet voor het waardig omgaan met rouwverwerking in Catharinahof.

We vroegen: "Mari hoe gaat het nu precies als er iemand overlijdt?"

'Zodra we horen dat er iemand is overleden maken wij dat op een aantal plekken bekend.

Allereerst is er een speciale tafel in de hal, waar een rouwbrief wordt neergezet en de kaars ontstoken. Ook wordt er bij de ingang van het restaurant aandacht aan geschonken.

Daar wordt bij de vlinder de kaars ontstoken en kan iedereen zien wie er is overleden. Eigenlijk voor niemand te missen."

'Waarom een vlinder?'

'Nou de vlinder is een symbool van troost en herdenking. De vlinder symboliseert de overgang van leven naar dood en dat de dood

niet altijd het einde betekent, maar een nieuw begin, een transformatie.'

'Maar dat stopt het voor jullie nog niet.'

'Nee. Er is lang nagedacht over hoe we na het overlijden nog een tijd de herinneringen levend kunnen houden.

In de beginjaren is het idee ontstaan om een obelisk te maken in de buitentuin met een vlinder.

Bij die obelisk konden dan als herinnering een witte steen worden neergelegd. Jaarlijks is er in oktober een grote herdenking in de theaterzaal, waarbij alle overledenen van dat afgelopen jaar nog eens worden herdacht. Daarbij worden familieleden, verzorgenden en leidinggevenden uitgenodigd. Dat is altijd een geweldig samenzijn. Na het officiële deel is er volop ruimte om nog eens

met elkaar terug te blikken, onder het genot van een kopje koffie.'

'Vanwaar de obelisk in de buitentuin?'

'De gedachten daar achter was de nabestaanden nog enige tijd in herinnering te houden.

Er werden witte stenen neergelegd, met daarop de naam van en sterfdatum van de overledene. Het was de bedoeling dat de familie bij de jaarlijkse herdenking de steen van hun dierbare zouden meenemen. Daar werd gedurende de laatste jaren steeds minder gebruik van gemaakt.'

'Dus gingen jullie op zoek naar een andere vorm.'

'Inderdaad. Daarbij speelde ook nog de gedachte hoe we de stilteruimte een betere plek zouden kunnen geven in het blijven herdenken. De stilteruimte is er voor alle gezindte. Er moet dus respectvol worden omgegaan met elke geloofsovertuiging. De ruimte is opnieuw nu naar ieders genoeg ingericht.'

'Dus de moeite waard om er vanaf deze plek nog eens op te wijzen dat die stilteruimte bestaat.'

'Jazeker. Er zijn mensen die dagelijks rond 09.00 uur de achtergrondmuziek aan gaan zetten en kaarslichtjes aansteken. Ik kan iedereen aanbevelen daar eens binnen te wandelen.'

'De witte stenen, was dus niet echt een succes?'

'Neen, we zochten naar iets anders. Tijdens een herdenking in Corona-tijd hadden bewoners rode hartjes

catharinahof

gekleurd en die aan een kunstboom gehangen, een prachtig gezicht. Er werd met de gedachten gespeeld om zo'n soort boom en hartjes in de toekomst te gaan gebruiken. Maar ja, dan krijg je de discussie, waar zet je dan zo'n boom neer. Buiten kon niet, want tegen weer en wind zijn houten hartjes niet bestand. Dus dat idee werd losgelaten, behalve de hartjes. Dat vonden we zo'n mooi symbool. Daar gingen we verder mee aan de slag. Ik ging op internet zoeken naar houten hartjes en vond er een mooi exemplaar. Dit model hart hangt nu boven aan het bord.

Nadat ik het model had ontvangen, nam ik contact op met Carrousel Groen in Schaijk en zij konden de hartjes voor ons produceren.

Verder was Arie de Snoo bereid voor ons een bord te

maken, waarop de hartjes kunnen worden gehangen. In het bord is een groot hart gegraveerd.

Zodra er iemand overlijdt, wordt er een kaartje gemaakt en samen met een hartje opgehangen.

'En het is nog steeds de bedoeling dat bij jaarherdenking in oktober de nabestaanden het hartje van hun familielid meenemen?'

'Natuurlijk. Maar nu is er de mogelijkheid om de hartjes die niet worden meegenomen te hergebruiken.'

Wij zijn er van overtuigd dat er op deze wijze respectvol met alle overledenen wordt omgegaan. Tijdig zal worden bekend gemaakt

wanneer de herdenking in oktober zal plaats vinden.

Rest ons allen te bedanken die in al die jaren hebben meegewerkt aan deze herdenkingsmethode. Te weten:

Management; Verpleging; Verzorging en bewoners. Van Cliëntenraad tot vertegenwoordiging van huurders en kopers.

Allen hebben naar vermogen bijgedragen, waardoor dit mooie gebaar georganiseerd kan worden en in stand gehouden. Hartelijk dank daarvoor en hopelijk kunnen we blijven rekenen op uw medewerking.

(Frans Pennings)

VOORAANKONDIGING

Catharinaronde

~ Catharinaronde ~

29 augustus tot en met 2 september 2022

In 2021 organiseerde wij een alternatieve wandeltocht.

Ook dit jaar kunt u deelnemen, u bent vrij om te kiezen hoeveel wandelingen u maakt en met wie.

De routes kunnen op verschillende momenten van de dag gelopen worden.

De zorgteams van Catharinahof gaan ook per team wandelen op bepaalde dagen, informatie volgt nog.

Houd uw brievenbus en in de gaten.

Pastoor Herman Schaepman

Van uitstel komt afstel, zegt het spreekwoord. Gelukkig gaat dit niet altijd op. Al geruime hadden wij van het Havenbrugske de nieuwe pastoor aan u voor willen stellen. Vanwege allerhande omstandigheden was er dit nog niet van gekomen.

Nu in dit juli-nummer is er alle ruimte pastoor Schaepman nader bij u te introduceren.

In het eerste deel stelt pastoor zichzelf kort voor. In het tweede deel een samenvatting van een gesprekje dat we met hem in Catharinahof mochten hebben.

“Mag ik mij even voorstellen; mijn wieg stond in 's-Hertogenbosch waar ik op 12 augustus 1967 werd geboren. Na mijn lagere- en middelbare schoolopleiding heb ik een studie afgerond in “Hotel Management”. In totaal ben ik 15 jaar werkzaam geweest in de Hotel- en Toeristenindustrie. Ik heb onder meer gewerkt bij de Marriotthotels in Amerika en Londen. Ik heb gevaren op een van de schepen van de “Holland America Line”. Verder werkzaam geweest op de afdeling Public Relations van het gerenommeerde champagnehuis Moët & Chandon te Epernay. En ik was bij het team dat de opening van Disneyland Parijs verzorgde.

Als laatste werkte ik bij het Atlantic Hotel te Kijkduin. (Den Haag). In januari 2005 heb ik mijn baan opgezegd om mee te doen met “come and see” (snuffelstage) bij de orde van Mill Hill. Na deze stage/training was het voor mijzelf duidelijk dat ik met mijn kennis en ervaring een zinvolle en constructieve bijdrage kon, en wilde leveren aan het missie- en ontwikkelingswerk van de missionarissen van Mill Hill en in het bijzonder aan het werk van Pater Wijnand Huys. Met Oeganda als thuisbasis, heb

ik vierenhalf jaar gewerkt als leken-missionaris in de sloppenwijken van Mbikko in het pastoraal team van St.Karoli Lwanga Parish.

Het was een prachtige ervaring met goede herinneringen. Het was het begin van een nieuw hoofdstuk in mijn leven een reis met meer spiritualiteit en verdieping. Mijn éérste stilte retraite van zeven dagen was in Afrika, waar ik ook mijn éérste jaar studie in filosofie studeerde. Mijn verdieping van mijn geloof begon in Afrika. Het was niet altijd positief. Ik zal u de precieze details besparen, maar ik was betrokken bij een gewelddadige overval in de sloppenwijken van Mbikko. We

werden door de overvallers mee naar buiten genomen en onder schot gehouden. Ze wilde een vluchtauto hebben en ik ben diegene die met ze naar buiten is gegaan en de auto voor ze heeft gestart. In fracties van secondes heb ik de auto gestart en ben er zelf uit gesprongen, een engel op mijn schouder heeft ervoor gezorgd dat ik het nu nog kan navertellen en ik niet doodgeschoten ben.

Dankzij bisschop Hurkmans heb ik in Rome kunnen studeren aan het Beda College. Ik heb mijn wijding tot priester mogen ontvangen in 2015. Ik ben vervolgens drie jaar werkzaam geweest bij de Sint Petrus Parochie (Boekel, Odiliapeel, Uden, Venhorst, Volkel en Zeeland), en daarna twee jaar in de heilige Maria en Johannes parochie in Den Bosch en Rosmalen en sinds 1 januari 2021 benoemd door de bisschop als pastoor van de Sint Elisabeth parochie (Escharen, Gassel, Grave, Velp).”

catharinahof

“Hoe kwam u uitgerekend in Grave terecht?”

“Na vijf jaar als priester in een parochie te hebben gewerkt, kun je gevraagd worden als pastoor. Waar je dat wordt, is iets wat je als priester niet zelf bepaald. Pastoor wikt maar de bischop beschikt. Grave kwam vrij als parochie en ik werd daar dus aangesteld.”

“U voelt zich thuis in Grave?”

‘Jazeker. Ik werd zoals gezegd geboren in den Bosch en ben in Maastricht opgegroeid. Steden met grandeur en dat vind ik Grave ook wel hebben. Grave ligt net als Maastricht aan de Maas en beiden zijn wel een beetje met elkaar te vergelijken.’

“Kende u Grave?”

“Nou kennen is een groot woord. Ik was er wel eens geweest. In de tijd dat ik Boekel was, kwam de vorige Graafse pastoor met nog wat mensen naar Boekel en Uden en ik was toen gastheer. Ik kreeg van René Aarden de uitnodiging voor een tegenbezoek aan Grave en dat heb ik toen ook gedaan.”

“Uw kennismaking met Catharinahof was lastig in verband met Corona. Hoe ging dat?”

“Dat was inderdaad niet makkelijk, want er waren nog helemaal geen vieringen. Uiteindelijk zijn we dat weer langzaam op gaan bouwen. Eerst weer in het restaurant en tegenwoordig in de theaterzaal.”

“Wie heeft u een beetje wegwijs gemaakt in Catharinahof?”

‘Ja, dat weet ik eigenlijk niet meer zo precies, maar ik denk dat Margriet Siebers een behoorlijk steentje aan heeft bijgedragen. Maar het voelde van begin af goed. Warme gevoelens en al snel voel jij je dan thuis.’

“Wat valt u het meest op?”

“Nou, ik vind het zeker in deze tijd hartverwarmend om te zien hoe de mensen hier samenwerken en heb het gevoel dat nieuwkomers hier zich snel thuis voelen. Ook fijn dat de vieringen zo goed worden bezocht. Een dienst waarbij we terugblikken op de liturgie van de zondag er voor. Dan

even gezellig samen zijn met een kop koffie. Ja, een warm gevoel. En uiteraard heb ik goed contact met de Cliëntenraad. Twee keer per jaar komen we bij elkaar op praktische en andere zaken te bespreken.”

“Tot slot. Zou uzelf nog wat kwijt willen?”

“Ja, nou nee. Wat ik zeg, ik vind het heel bijzonder om Catharinahof te mogen zijn. Een unieke locatie aan de Maas, waar door iedereen zijn of haar best wordt gedaan.”

“Rest ons u te bedanken voor uw tijd en u veel succes toe te wensen in de parochie en in het bijzonder in Catharinahof.”

*Pastoor Schaeppman is er dus voor alle parochianen, ook in Catharinahof. Als er mensen zijn die b.v. communie willen ontvangen of het sacrament van de zieken of zomaar een gesprek, dan kan men dat via de receptie kenbaar maken.

(Frans Pennings)

Overleden bewoners

Overleden bewoners Catharinahof vanaf 09-04-2022

15-04-2022Mw. B. van Ameron-Quist	PvdE Id
20-04-2022Dhr. J.H.A. Hendriks	PvdE Ic
22-04-2022Mw. C.A. Voermans-Ruhl	PvdE 41
23-04-2022Zr. Theresia van de Lockant	BS 30
24-04-2022Mw. T.T.A. Roelofs-de Jong	PvdE 3e
25-04-2022Mw. R.J. Suiker-Werten	PvdE 7e
30-04-2022Dhr. J.F.R. Friederich	PvdE 9b
19-05-2022Mw. M.H.A. van den Berg	PvdE 9c
23-05-2022Mw. M.S. Fleuren-Jansen	KD 72
24-05-2022Dhr. J. Reijnen	PvdE 9a
02-06-2022Mw. N. Volodina-Winishshaja	PvdE 7f
25-06-2022Mw. T.RE. de Bruijn-van der Putten	PvdE le

kapsalon
Tessa

Telefonisch reserveren

Tel. 06-10510695

Mail: tessa_bongers@hotmail

Naast mijn werkzaamheden binnen Catharinahof ben ik de overige dagen werkzaam in mijn kapsalon in Uden.

Openingstijden

Maandagochtend

Woensdagochtend en

Donderdag de hele dag

Veertig jaar dienstverband

Wie op donderdagmiddag 12 mei jl. langs de theaterzaal van Catharinahof liep, zal wellicht gedacht hebben 'wat is daar gaande?' Een gezellig geroezemoes was hoorbaar.

Vandaag tillen wij de sluier op en maken we u deelgenoot van wat er op die dag gebeurde. Twee dames, Mariet Willems en Herma van Nuland, vierden eindelijk hun 40 jarig dienstverband. Door de Coronamaatregelen was de receptie namelijk al 2 keer uitgesteld. Reden voor ons om met deze 2 jubilarissen in gesprek te gaan.

We vroegen Herma hoe zij destijds bij Maaszicht terecht kwam.

In de zomer van 1976 begon ik mijn carrière bij Maaszicht als vakantiehelp: 's morgens appartementen schoonmaken en 's middags helpen in het restaurant. Het was een mooie tijd. Maaszicht werd toentertijd bestuurd door de kloosterorde Franciscanessen; zuster Odrada was de (streng) directrice.

Nadat ik in 1980 de mbo-opleiding Facilitair Management had afgerond ging ik op zoek naar werk. Het was een slechte tijd. Er was weinig werk en ik was blij dat ik als invalkracht kon beginnen bij de huishoudelijk dienst en in het restaurant van Maaszicht. Op 1 december 1980 kreeg ik een vast contract. Een tijd later werd ik assistent hoofd Civiele Dienst. Mijn takenpakket bestond uit de dagelijkse leiding over het restaurant, het beheren van de magazijnen en aanspreekpunt voor de facilitaire dienst bij afwezigheid van het hoofd Civiele Dienst.

Kinderen.

Na de geboorte van onze zoon Willem ben ik begin 1993 gestopt met werken. Dat was van korte duur, want in september 1993

ben ik weer in dienst gekomen bij Maaszicht als invalkracht voor 16 uur per week. Omdat de tijd tussen de 2 dienstverbanden erg kort was, zijn het aantal dienstjaren, geheel volgens de cao-regels, aan elkaar gekoppeld. Na de geboorte van onze dochter Esther in 1994, ben ik maar 4 uur per week gaan werken. Naarmate de kinderen ouder werden, breidde ook mijn contracturen geleidelijk aan uit tot 32 uur per week.

In 1997 fuseerde Maaszicht met Nieuwe Hoeven in Schaijk en Maasland in Herpen. Gevolg was dat ik door een reorganisatie werd herplaatst in de functie van receptioniste in Maaszicht. In 2003 kwam de fusie met stichting ZVOM (Zorg voor Ouderen Maasland) tot stand en in 2008 ontstond BrabantZorg, uit een fusie tussen stichting ZVOM en stichting Welstaete. De organisatie werd omgevormd. In plaats van divisies (regio's) kwamen er locatiegroepen. Er werden locatiemanagers aangesteld, waaronder Janneke Pander.

Ondertussen waren de nieuwbouwplannen voor 'een nieuw Maaszicht' al in een gevorderd stadium. In 'het Nieuwe Maaszicht' zou

aanvankelijk geen receptie komen, daarom adviseerde onze leidinggevende aan mijn directe collega Carla van Haren en aan mij om op zoek te gaan naar een andere baan. Tegelijkertijd zette Janneke Pander een vacature open voor een secretaresse voor 16 uur per week. Ik werd aangenomen. 'Dat heb je aan mij te danken,' zegt Mariet 'ik heb tegen Janneke gezegd je moet Herma aannemen, die weet overal wat van en kent de weg.'

Naast die 16 uur, werkte ik 6 uur per week voor het subsidieproject 'De Ontmoeting'. Dit contract duurde 3 jaar. Omdat ik graag meer uren werkte heb ik gesolliciteerd op de vacature secretaresse van de Raad van Bestuur. Ik werd aangenomen en heb deze secretaressefuncties van 2011 tot 2022 gecombineerd met elkaar. Sinds 1 april werk ik (naast het secretariaat regio Uden) bij het ambtelijk secretariaat van de Ondernemingsraad en de Centrale Cliëntenraad van BrabantZorg.

En Mariet, sinds wanneer werk jij voor BrabantZorg en haar voorgangers?

Ik ben op 16 oktober 1981 in Maaszicht begonnen en aangenomen door Will Zwaans en Herma. Van origine ben ik gezinsverzorgster. In Maaszicht werkte ik op drie afdelingen. In die tijd deden we nog alles. Het was toen veel meer een bejaardenhuis dan een verzorgingstehuis. Om 7.00 uur gingen we met de 'ontbijtkar' rond; de bewoners kregen koffie, thee

of melk en brood en beleg. Om 10.00 uur brachten we bouillon rond en om 12.00 uur de warme maaltijd bij de bewoners die niet in de eetzaal aten. Vervolgens serveerden we om 12.30 uur het eten in het restaurant voor de andere bewoners. 's Middags maakten we weer een koffieronde in het huis, waarbij soms een hapje werd aangeboden.

Je bent nogal positief over die tijd.

Dat ben ik ook. Toen was er tijd om iemand te helpen met aankleden of om het horloge aan te doen. Medewerkers hadden intensief contact met de bewoners. Zij kenden ons en wij kenden hen bij naam en toenaam. Soms was er zelfs tijd om een wandelingetje te maken. Dat kun jij jezelf vandaag de dag niet meer voorstellen.

Maar Mariet zolang ik in Maaszicht of Catharinahof kom zie ik jou altijd in het restaurant lopen.

Ja, na ongeveer zeven dienstjaren ben ik van de afdelingen verhuisd naar de keuken en het restaurant. Tegenwoordig sta ik niet meer in de keuken, maar in het restaurant.

En Mariet, ik heb jou nog nooit met een chagrijnig gezicht gezien.

Niet? Ja, ik vind en vond mijn werk kei leuk en ik geniet daar nog steeds elke dag van. Vooral het contact met de mensen vind ik prachtig. Ik zou zo kunnen stoppen, maar dat ga ik echt nog niet doen. Ik kan de mensen niet missen.

Mariet vertel eens iets over wat je hebt meegemaakt en nooit meer zult vergeten.

Ik had weekenddienst en de koffieronde gedaan. Ik was bij een bewoner geweest die had laten weten dat ze niet verder kon met haar leven. Die middag heeft zij er daadwerkelijk voor gekozen om haar leven te beëindigen. Dat had erg veel impact. De details laten we maar achterwege.

Iets vrolijks noemen? Mag het ook een persoon zijn? Natuurlijk.

Nou dan noem ik graag Jan Verhaaren. 12 jaar heb ik met Jan in de activiteitencommissie gezeten. Teveel hoogtepunten om op te noemen. En dat deden we allemaal vrijwillig buiten werktijd om. Ook Herma beaamt dat zij erg fijn heeft samengewerkt met Jan en zijn assistent Albert.

En jij Herma?

Ik heb heel veel leuke herinneringen. Nu terugkijkend denk ik: dat we dat deden of durfden. Zoals de acties van Marie Henst. Zij had een sigarettenpeuk aan de mond van het Mariabeeld in de kloostergang geplakt. 'Eigenlijk soms echt kinderachtig,' zegt Mariet. 'We gingen eens bij de Snip, puddingbroodjes halen. We mochten de kortste weg door het klooster niet nemen. We komen eraan en zien zuster Odrada. Ik schoot vlug achter een deur en het is goed gegaan. Zuster Odrada heeft ons niet betrap.'

'Ik had nog een collega, die fervent rookster was. Dat was absoluut verboden onder het werk. Maar wat deed zij? Ze ging op een balkon zitten om te roken. Ze hoorde een non aankomen en kneep haar hand dicht met daarin de sigaret. Resultaat: een paar flinken

brandblaren.' laat Mariet weten.

Herma vult aan: 'er bleven weleens hapjes over van het avondeten. Die mochten wij niet opeten van zuster Odrada. Terwijl de mensen hun avondeten nuttigden, zaten wij in 'De Meisjeskamer', waar lockers stonden. Als we zuster Odrada hoorden aankomen, schoven we de hapjes snel in een van de lockers. Als de kust veilig was, werden ze alsnog door ons opgegeten.'

'Iets wat we ook nooit zullen vergeten is, dat zuster Odrada 's maandags met enveloppen rondkwam met daarin de reiskostenvergoeding van drie gulden.'

De dames worden steeds lolliger. Herma vertelt: 'We hadden op een carnavalsavond een act ingestudeerd, gebaseerd op het lied van André van Duin: Bim, Bam. Bij het refrein sloegen we onze pijpen open om met een pollepel die aan onze knieën vastzat op een koekenpan die om onze nek hing te slaan. Nou de pijpen waren nog niet half geopend toen alle nonnen de zwaar gepiekerd de zaal verlieten.'

Als we jullie data van in dienst treden bekijken, zien we dat er een gat tussen zit van ongeveer een jaar. Waarom dan toch op dezelfde dag een feestje vieren?

Ons 25 jarig dienstverband hebben wij ook samen gevierd. Toen hebben we elkaar beloofd dat we de 40 jaar ook samen zouden vieren, mits we dat zouden meemaken.

Het was eigenlijk een receptie en een reünie dus?

Dat klopt. Omdat een dienstverband van 40 jaar erg lang is hebben we be-

sloten om naast de huidige collega's alleen oude H&F (Horeca & Facilitair) collega's uit te nodigen. Dat waren er veel, het was een drukte van belang. Uiteraard waren onze partners, kinderen en kleinkinderen ook aanwezig.

Mariet en Herma geven zij aan dat zij een onvergetelijke receptie hebben gehad. Diverse collega's hadden een liedje of act ingestudeerd, het BrabantZorg-koor heeft gezongen en last but not least had Mister Maas-zicht in de persoon van Jan

Verhaaren een geweldige speech gemaakt. Kortom een onvergetelijke middag, die in kleine kring werd afgesloten met een hapje eten heerlijk bereid door onze kok Wilco. De middag was fantastisch verzorgd door de collega's van de keuken onder leiding van Judith.

Beide dames zullen het vijftigjarig dienstverband niet halen. Maar nooit kwamen zij in de achterliggende jaren op het idee om elders aan de slag te gaan. Gevraagd waarom dat zo is,

was hun antwoord unaniem: 'De sfeer die er heerst en het contact met de collega's was en is nog steeds goed. Dat is het allerbelangrijkst voor ons. Waarom veranderen dan?'

Rest ons de dames te danken voor hun medewerking aan dit artikel en hen nogmaals te feliciteren met hun veertigjarig dienstverband.

(Frans Pennings)

De achterkant van 'schilderachtig Grave'

Grave zal in de jaren dertig van deze eeuw haar 900-jarige bestaan vieren.

Ook dan zal het vestingverleden als belangrijk onderdeel bij haarfestiviteiten worden betrokken. Ongetwijfeld dat men er daarnaast haar naam als schilderachtig historisch maasoeverplaatsje blijvend heeft geijkt.

Dat het pittoresk is, moge blijken uit de niet aflatende belangstelling van schilders en tekenaars. Geliefde onderwerpen zijn nog steeds de rivier met maasfront, de elegant wijkende straten met hoog opgaande panden en de markt waaraan de imposante laat-gotische Elisabethkerk met het deels middeleeuwse raadhuis en de militaire 'Hoofdwagt'.

Een gesloten samenleving Grave-vestingstad als 'toeristische attractie' gaat met de rigoureuze ontmanteling na de vestingwet van 1876 niet meer op. Eenmaal vestingstad af, koos men voor een industriële inhaalslag. Maar als hinderpaal liep er altijd nog de isolerende Beersche Maas. En toen na de ontmanteling de stadsuitleg voor industriële vestiging eenmaal openlag, brak Wereld-Oorlog I uit. Instellingen en kloosters hadden de vrijgekomen terreinen voor het uitkiezen. En zo zakte Grave als de eertijds meest geduchte vestingstad

van de Lage Landen in nog geen 50 jaar af naar een gesloten samenleving waar het geld almaar in rondging.

Anton Coolen.

Zo zette streekromanschrijver Antoon Coolen haar eind jaren 50 nog als een gesloten samenleving neer in zijn 'Stad aan de Maas'.

Onderhoud en hygiëne

Het gebouwenbestand, een waaier van bouwstijlen vanaf 1600, verkruidde na het vertrek van 'das Militär' met zijn welgesteld kader. Het bestand van meestal fraaie huizen werd een eldorado voor huisjesmelkers die het niet al te nauw namen met het onderhoud. Met dat alles sukkelde Grave-stad de 20e eeuw in met een 20-tal vervuilende stadsboerderijen met vee op stal. Er was nog een tonnenophaaldienst voor faecaliën; afval werd deels in de 'gruune (binnen)gracht' gedumpt; het drinkwater van bedenkelijke kwaliteit werd naast uit een eigen waterput in huis uit een 7-tal stadspompen betrokken. De stadsdokter was, met hygiëne als wapenstok, ook in de omliggende dorpen de klok rond in touw. Daarnaast

catharinahof

Frits ter Braake.

Hendrik v. Bloem

verrichtte hij zelf nog spoed-eisende medische ingrepen in het Gasthuis.

Iets onmiskenbaar melancholiek

Maar Grave was bij dat alles een bonte samenleving in haar mix van neringdoenden, stadsboeren, joden - kleine luiden zogezegd - en inwoners van verschillende meest religieuze instellingen. Daarbij bepaalden de luidklokken van kerk en klooster het ritme van alledag. In deze setting vond menig kunstenaar zijn eldorado, schilderachtig als het plaatsje met zijn inwoners was. Dit alles, met als decor een kwijnend, verkrumpend stadje, in de tijd vergeten en verwaald, ademde

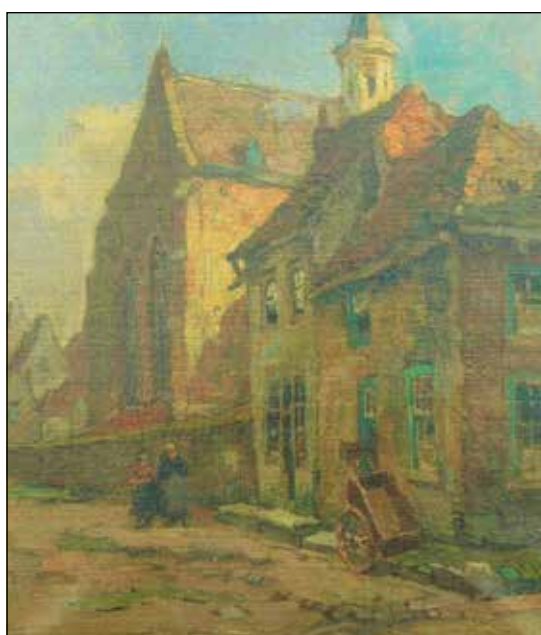
iets onmiskenbaar melancholiek. Juist die sfeer weten te vangen is de grote verdienste geweest van de schilders en tekenaars die in de eerste helft van de 20e eeuw in Grave voor korte of langere tijd verbleven en er werkten in de stijl van het

Romantisch Realisme. Hun namen zijn het ook waard vernoemd te zijn in Pieter A. Scheens 'Lexicon van de Beeldende Kunstenaars van 1750-1950.

Door Frans Wouters

Hendrik v. Bloem

Ben Viegars.

August Weimar.

Nieuws van de cliëntenraad

Graag stelt de cliëntenraad van Catharinahof zich aan u voor:

Cliëntenraad Catharinahof

De Cliëntenraad is te bereiken via de receptie of
E-mail adres: CliëntenraadCatharinahof@gmail.com

De cliëntenraad bestaat uit cliënten, mantelzorgers en vrijwilligers, die de gemeenschappelijke belangen behartigen van de bewoners. Zij praten mee vanuit hun ervaringen en adviseren het management betreffende beslissingen die u aangaan.

Heeft u vragen, dan beantwoorden we die graag!

U kunt ons bereiken via de receptie van Catharinahof
of via de mail: cliëntenraad.catharinahof@brabantzorg.eu

Rondleidingen voor nieuwe bewoners van Catharinahof.

Pieta van Oosterom, verzorgd al sinds twee jaar rondleidingen in Catharinahof voor nieuwe bewoners.

Dit doet ze samen met Mari Michels, haar steun en toeverlaat. Hij is met name de "rolstoeldouwer" tijdens de rondleidingen.

Er gaat veel tijd in zitten, ze trekken er een hele middag voor uit.

Eerst een ronde door het

hele gebouw en als afsluiting een drankje met wat lekkers in het restaurant.

Het is fijn voor de nieuwe bewoner om een beetje wegwijs gemaakt te worden en kennis te maken met verschillende mensen om zich snel thuis te voelen!

Mooi en dankbaar werk!!

catharinahof

Even voorstellen: Ik ben Anne-Rieke Jans, geboren in Grave.

Ik heb me sinds april j.l. aangesloten bij de cliëntenraad van Catharinahof. Afgelopen

september 2021 ben ik met pensioen gegaan als verpleegkundige en wil ik graag nog wat betekenen voor een ander.

Ik heb 49 jaar gewerkt in de gezondheidszorg en denk dat ik een waardevolle vertegenwoordiger voor de bewoners kan zijn.

Ik zal proberen naar iedereen te luisteren en een stem te zijn om dit te vertalen in de cliëntenraad, dit om een omgeving te scheppen waar iedereen graag wil wonen en wil zijn.

Ik ben Sjef Derks, kom uit Nederasselt, waar ik bijna 80 jaren heb gewoond.

Was getrouwd met Tiny Vink, die helaas in 2021 is overleden.

Waren samen 55 Jaar getrouwd en door omstandigheden zijn we naar Catharinahof in Grave verhuisd. We hebben drie kinderen, twee jongens en een meisje, in de leeftijd van 55-53 en 49 jaar en 6 kleinkinderen. Kom zelf uit de bouwwereld maar de laatste 20 jaar heb ik bij een schildersbedrijf gewerkt (in Grave met ongeveer 25 werknemers) als Calculator/werkvoorbereider. Mijn hobby's zijn muziek, maak al 70 jaar muziek bij Fanfare Wilhelmina in Nederasselt en ben ook al 70 jaar bij het

Kerkkoor waar ik al meer dan 45 jaar Dirigent ben. Na een oproep om lid te worden van de cliëntenraad bij Catharinahof, heb ik me hiervoor aangemeld, ik vond het wel nuttig om mee te denken en me nuttig hiervoor te maken.

Dank u wel Mevrouw de Zwart!

Voor al die jaren dat u in de cliëntenraad uw steentje heeft bijgedragen! Nu u al 96 jaar bent wilt u het wat rustiger aan gaan doen. Geniet van uw welverdiende pensioen!

Wist u dat.....

- Mevrouw de Zwart in maart op 96-jarige leeftijd met "pensioen" is gegaan en afscheid heeft genomen van de cliëntenraad.....
- We een nieuwe infokaart met foto's van alle bestaande en nieuwe leden hebben gemaakt. Welkom Anne-Rieke, Vera, Pieta en Sjef.....
- Dat Pieta als kersvers lid voor alle nieuwe bewoners een rondleiding door Catharinahof verzorgt en dat Mari Michels als rolstoelduwer een hele grote hulp is voor Pieta.....
- Dat Anne-Rieke en Annet een aantal keren per jaar een inloopuurtje plan-

nen. Dat het eigenlijk een aanschuifbeurtje is. Ze dan heel graag horen hoe het gaat met de mensen in Catharinahof.....

- Dat de volgende inloopuurtjes gepland staan op maandagochtend 5 september en 12 december vanaf 10.30 uur.....

Cliëntenraad **Catharinahof**

INLOOP UURTJE IN HET RESTAURANT

Als u vragen of opmerkingen heeft die u graag met een van onze cliëntenraadsleden wilt bespreken houden we een vragenuurtje voor bewoners van Catharinahof op

Maandag 5 september

en 12 december van

10.30-11.30 uur

Wilt u liever op een rustige plaats praten kunnen we uitwijken naar een spreekkamer.

En als er dringende zaken zijn die niet kunnen wachten wilt u dan via de receptie vragen contact met ons op te nemen?

Tot ziens! De Cliëntenraad

Pasar Malam/Zomermarkt

Zaterdag 18 juni was het zover, de Pasar Malam/Zomermarkt. De Pasar Malam/zomermarkt was de afsluiting van de Mid-Zomerweek met het thema Azië

In de ochtend zijn we begonnen met het opbouwen, de zon stond toen al hoog aan de hemel. Dit voor-spelde dat het een mooie zonnige dag zou worden. De eerste kraamhouders kwamen al rond 11.00 uur om hun kraam mooi in te richten.

Er stond van alles wat, de lekkere loempia's van Mona tot en met de huiswinkel van Catharinahof. Er was ook

een kraam met arubaanse hapjes. Verder stond er Bamboe's Design met mooie bamboe artikelen. Gekko's bedrukkingen, zij bedrukken van alles met leuke teksten voor vader, moeder, opa, oma enz.

Verder een kraam met zelf-gemaakte baby kleding, aloe vera producten, sieraden en parfum, zelfgemaakte keramiek, energic sieraden, handwerk en een kraam met brocante.

De huiswinkel was aanwezig met leuke artikelen uit de huiswinkel.

Samen bezig, de handwerk-club, was er met allemaal mooie spullen die ze zelf gemaakt hebben, evenals

de dagactiviteit en de Hof-kamer.

Verder was er een stand waar vrijwilligers stonden om bezoekers enthousiast te maken om ook vrijwilliger te worden bij Catharinahof. Binnen kon u genieten van een sessie met klankschalen.

Het was een warme dag, op het terras was het gezellig druk, er was muziek van Dula, waar iedereen van genoot, en de kok had gezorgd voor een lekkere indische maaltijd.

Voor bij de koffie was er spekkook met een spekkook likeurtje.

Het was gezellig leuke dag!

Geslaagde dansavond met John Bolton

catharinahof

Kosten nog moeite werden gespaard om een gezellige dansavond te maken. Artiest John Bolton was aanwezig om de ballroomavond op te luisteren met de warme klanken van zijn stem kreeg hij verschillende dansparen op de vloer.

Het was een klein gezelschap maar er werd met volle teugen genoten. Het amateur danspaar vloog over de dansvloer. Met heel veel uren oefenen kunnen wij de volgende keer een poging doen dit mooie koppel evenaren.

Voelt u zich volgende keer ook welkom, ook al willen de voetjes niet zo makkelijk meer van de vloer.

Het samen zijn en de muziek is ook zeker een aanrader om er bij te zijn.

Dit is een activiteit in samenwerking met de Senioren KBO Grave.

Aandacht, respectvol en creatief

Oliestraat 4
5361 GN Grave
0486 472 074
Wanroijseweg 42
5451 HA Mill
0485 452 868

Annora
uitvaartverzorging

Samen vinden we de kracht

info@annoraitvaartverzorging.nl
www.annoraitvaartverzorging.nl

Reptielen workshop

Op vrijdag 8 april kwam Sabrina Martens samen met haar reptielen naar Catharinahof om hierover te vertellen.

Ze had verschillende reptielen bij maar zei dat ze thuis er nog veel meer had.

Ze had een kleine slang, een zuid Amerikaanse egel, een landschildpad, baardagaam, wurgslang en ook nog een vogelspin bij.

Sabrina vertelde veel over de dieren, wat hun naam was, hoe oud ze waren, wat ze eten hoe ze verzorgd worden.

Iedereen mocht de dieren vasthouden die dat wilde. Sommige bezoekers waren bang maar andere durfde elk dier vast te houden.

Iedereen vond het prachtig om de reptielen te zien en vast te houden

Health Angels in Catharinahof

Daar gaan ze dan de ouderen die wel van een uitdaging houden.

Heerlijk maken ze een ronde door Grave achter op de trike of in de zijspan. Iedereen met een grote glimlach.

Voor een aantal bewoners kon de rit niet lang genoeg duren en zeker werd het gas ook zo nu en dan losgetrokken.

De zon scheen en al met al was het een gezellige stoere middag.

Health Angels bedankt en tot een volgende keer!

